

Redakcja naukowa
Aurelia Bielawska

Nowoczesne zarządzanie finansami przedsiębiorstwa

Nowoczesne zarządzanie finansami przedsiębiorstwa

Autorzy:

Anna Bera **11**

Aurelia Bielawska **2**

Jacek Folga **9**

Magdalena Kosowska **5**

Gabriela Łukasik **1**

Dominika Maścianiec-Kordela **6**

Dorota Nosal **12**

Małgorzata Porada-Ruchoń **3**

Anna Rosa **8**

Bogusław Walczak **10**

Sławomir Zarębski **7**

Danuta Zawadzka **4**

Radakcja naukowa
Aurelia Bielawska

Nowoczesne zarządzanie finansami przedsiębiorstwa

Wydawnictwo C.H. Beck
Warszawa 2009

[Kup książkę](#)

Wydawca: Dorota Ostrowska-Furmanek
Redakcja merytoryczna: Anna Głazewska-Czuryło
Recenzent: prof. zw. dr hab. Maria Dębniowska

Projekt okładki i stron tytułowych: GRAFOS
Ilustracja na okładce: © Inok/iStockphoto.com

Seria: Finanse
Podseria: Finanse przedsiębiorstwa

Tytuł dofinansowany przez Wydział Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego
i przez Politechnikę Koszalińską

© Wydawnictwo C.H. Beck 2009

Wydawnictwo C.H. Beck Sp. z o.o.,
ul. Bonifraterska 17, 00-203 Warszawa

Skład i łamanie: GRAFOS
Druk i oprawa: Studio Spartan, Gdynia

ISBN 978-83-255-0512-7

Spis treści

Wstęp	9
1. Podstawy nowoczesnego zarządzania finansami przedsiębiorstwa (<i>Gabriela Łukasik</i>)	13
1.1. Wprowadzenie	13
1.2. Decyzje kapitałowe współczesnych przedsiębiorstw	13
1.3. Kategoria wartości w strukturze celów przedsiębiorstwa	16
1.4. Klasyfikacja metod i źródeł finansowania przedsiębiorstwa	18
1.5. Rynek kapitałowy jako miejsce pozyskiwania kapitału	22
1.6. Struktura kapitału jako problem decyzyjny współczesnego przedsiębiorstwa .	24
1.7. Podstawy i czynniki aktywności przedsiębiorstwa na rynku pieniężnym .	29
1.8. Podstawy zarządzania ryzykiem w przedsiębiorstwie	32
Pytania sprawdzające	37
2. Wpływ Nowej Umowy Kapitałowej na zarządzanie finansami przedsiębiorstwa (<i>Aurelia Bielawska</i>)	38
2.1. Wprowadzenie	38
2.2. Od Bazylei I do Bazylei II	38
2.3. Charakterystyka treści i celów Nowej Umowy Kapitałowej	40
2.4. Rating jako podstawa oceny wiarygodności kredytowej należności od przedsiębiorstw	41
2.5. Wpływ NUK na dostępność i koszt kredytów bankowych	46
2.6. Potrzeby informacyjne do oceny ratingowej	48
2.7. Możliwe strategie dostosowania MŚP do wymogów NUK	49
2.8. Kwantyfikacja ryzyka	52
2.9. Specyfika małych i średnich przedsiębiorstw jako obiektów ratingu	54
Pytania sprawdzające	59
3. Typowe przyczyny finansowania przedsiębiorstw (<i>Małgorzata Porada-Rochoń</i>)	61
3.1. Wprowadzenie	61
3.2. Finansowanie zakładania przedsiębiorstwa	62
3.3. Wybór formy prawnej	66
3.4. Finansowanie rozwoju przedsiębiorstwa przez podwyższenie kapitału – fuzje i przejęcia	69

3.5. Finansowanie przedsiębiorstwa w kryzysie	72
3.6. Działania krótkoterminowej restrukturyzacji finansowej	73
3.6.1. Analiza bieżących potrzeb gotówkowych przedsiębiorstwa	74
3.6.2. Opracowanie i implementacja planu doraźnej pomocy finansowej ..	74
3.6.3. Przygotowanie planu restrukturyzacji finansowej w perspektywie długoterminowej	75
3.7. Działania długoterminowej restrukturyzacji finansowej	75
3.7.1. Zapewnienie płynności finansowej	76
3.7.2. Wykreowanie właściwej struktury kapitałowej	76
3.7.3. Rekonfiguracja aktywów	77
Pytania sprawdzające	79
4. Struktura kapitału przedsiębiorstwa (Danuta Zawadzka)	80
4.1. Wprowadzenie	80
4.2. Pojęcie struktury kapitału i struktury finansowania	80
4.3. Czynniki determinujące strukturę kapitału	84
4.4. Koszt kapitału	86
4.5. Dźwignia finansowa – wpływ struktury kapitału na rentowność kapitałów własnych	88
4.6. Teorie struktury kapitału	90
4.6.1. Teorie rynku doskonałego	91
4.6.2. Teorie rynku niedoskonałego	98
Pytania sprawdzające	102
5. Finansowanie pożyczkami i kredytami – szanse i zagrożenia (Magdalena Kosowska)	103
5.1. Wprowadzenie	103
5.2. Finansowanie kredytami	103
5.2.1. Rodzaje kredytów	106
5.2.2. Kredytowanie działalności gospodarczej przedsiębiorstwa	109
5.3. Finansowanie pożyczkami	118
5.4. Inne instrumenty finansowania obcego. Instrumenty wsparcia finansowego przedsiębiorstw	120
5.4.1. Finansowanie przedsiębiorstw metodą dotacyjną	120
5.4.2. Mikropożyczki dla mikroprzedsiębiorstw. System funduszy pożyczkowych	121
5.4.3. Fundusze poręczeń kredytowych	123
Pytania sprawdzające	124
6. Papiery wartościowe jako instrumenty pozyskiwania kapitału (Dominika Maścianiec-Kordela)	126
6.1. Wprowadzenie	126
6.2. Papiery udziałowe	127
6.3. Papiery dłużne	133
6.3.1. Obligacje przedsiębiorstw	134
6.3.2. Krótkoterminowe papiery dłużne przedsiębiorstw	139
6.4. Weksle	142
Pytania sprawdzające	143
7. Rola finansowania wewnętrznego działalności gospodarczej przedsiębiorstwa (Sławomir Zarębski)	145

7.1. Wprowadzenie	145
7.2. Finansowanie wewnętrzne jako pierwotna (podstawowa) forma finansowania przedsiębiorstwa	146
7.3. Finansowanie zyskiem zatrzymanym (samofinansowanie)	148
7.4. Finansowanie z odpisów amortyzacyjnych	149
7.5. Finansowanie za pomocą transformacji majątku przedsiębiorstwa	155
7.6. Wewnętrzne finansowanie o charakterze krótkookresowym	159
7.7. Wady i zalety wewnętrznych źródeł zdobywania kapitału	160
7.8. Zakończenie	162
Pytania sprawdzające	164
8. Alternatywne instrumenty finansowania (Anna Rosa)	165
8.1. Wprowadzenie	165
8.2. Kapitał <i>mezzanine</i>	166
8.2.1. Rodzaje kapitału <i>mezzanine</i>	167
8.2.2. Zalety i wady	169
8.3. Leasing	170
8.4. Sekurytyzacja	175
8.5. Faktoring	177
8.5.1. Zalety i wady	180
8.5.2. Faktoring a kredyt	182
8.6. Forfaiting w handlu zagranicznym	182
8.6.1. Zalety i wady	186
8.6.2. Faktoring a forfaiting	187
8.7. <i>Private equity</i> (<i>venture capital</i> i <i>business angels</i>)	187
8.7.1. Zalety i wady	190
8.7.2. <i>Venture capital</i> a kredyt bankowy	191
8.7.3. <i>Business angels</i>	192
Pytania sprawdzające	197
9. Zarządzanie majątkiem obrotowym (Jacek Folga)	198
9.1. Wprowadzenie	198
9.2. Strategia płynności finansowej i cykl konwersji gotówki	198
9.2.1. Pojęcie strategii płynności finansowej przedsiębiorstwa	198
9.2.2. Metody oceny płynności finansowej przedsiębiorstwa	201
9.2.3. Cykl konwersji gotówki	207
9.3. Zarządzanie należnościami	210
9.3.1. Monitorowanie poziomu należności	210
9.3.2. Pomiar rotacji należności	212
9.3.3. Dyskontowa ocena należności	214
9.4. Zarządzanie zapasami	216
9.4.1. Kontrola poziomu utrzymywanych zapasów	216
9.4.2. Kontrola kosztów zapasów	217
9.4.3. Ekonomiczna wielkość zamówienia	220
9.4.4. Metoda <i>just in time</i>	221
9.5. Zarządzanie środkami pieniężnymi	223
9.5.1. Modele optymalizacji gotówki	223
9.5.2. Prognozowanie przepływów gotówki w krótkim okresie	226
9.5.3. Innowacyjne zarządzanie środkami pieniężnymi	228
9.6. Zarządzanie zobowiązaniami handlowymi	231
9.6.1. Korzyści wynikające z zarządzania zobowiązaniami handlowymi ..	231

9.6.2. Kontrola zobowiązań handlowych	231
9.6.3. Kontrola procesu wykonywania płatności	233
Pytania sprawdzające	234
10. Strategie podatkowe i paropodatkowe jako narzędzie zarządzania finansami przedsiębiorstwa (Bogusław Walczak)	235
10.1. Wprowadzenie	235
10.2. Podatkowe i paropodatkowe obciążenia fiskalne przedsiębiorstwa ...	235
10.3. Mierniki obciążenia podatkowego i paropodatkowego przedsiębiorstw ..	238
10.4. Pojęcie i kryteria klasyfikacji strategii podatkowych	240
10.4.1. Wybór formy opodatkowania w podatkach dochodowych	244
10.4.2. Kredyt podatkowy jako element strategii podatkowej w podatku dochodowym	248
10.5. Pojęcie i kryteria klasyfikacji strategii paropodatkowych	250
10.6. Wybór formy opodatkowania w podatku VAT jako element strategii podatkowej	253
10.6.1. Wybór zwolnienia podmiotowego	253
10.6.2. Wybór kasowej metody rozliczeń przez małego podatnika VAT	255
Pytania sprawdzające	256
11. Analiza finansowa jako narzędzie ograniczania ryzyka finansowego w działalności przedsiębiorstwa (Anna Bera)	257
11.1. Wprowadzenie	257
11.2. Analiza finansowa w zarządzaniu przedsiębiorstwem	257
11.3. Wstępna analiza sprawozdania finansowego jako podstawa identyfikacji ryzyka finansowego	259
11.3.1. Wstępna analiza bilansu	260
11.3.2. Wstępna analiza rachunku zysków i strat	264
11.4. Analiza wskaźnikowa odzwierciedlająca ryzyko	266
11.5. Model Du Ponta w ocenie ryzyka przedsiębiorstwa	270
11.6. Rachunek przepływów środków pieniężnych	272
11.7. Próg rentowności jako miara ryzyka	275
Pytania sprawdzające	276
12. Due diligence jako nowoczesny system oceny przedsiębiorstwa (Dorota Nosal)	277
12.1. Wprowadzenie	277
12.2. Pojęcie i pochodzenie badania due diligence	277
12.3. Rozwój zapotrzebowania na badanie due diligence na świecie i w Polsce	279
12.4. Cele przeprowadzenia due diligence	281
12.5. Typowe sytuacje, w jakich przeprowadzane jest badanie due diligence ..	285
12.6. Miejsce badania due diligence w procesach fuzji i przejęć przedsiębiorstw ..	287
12.7. Charakterystyka przebiegu procesu due diligence	289
12.8. Główne obszary analizowane w ramach due diligence	293
12.9. Due diligence a audyt	295
12.10. Strony zaangażowane w due diligence	297
12.11. Due diligence w praktyce polskich przedsiębiorstw	300
Pytania sprawdzające	302
Bibliografia	304
Indeks	310

Wstęp

Pojęcie *nowoczesne zarządzanie finansami przedsiębiorstwa* jest często stosowane w literaturze i w praktyce, czasami jednak jest błędnie rozumiane. Ilekroć przedsiębiorstwo finansuje się innymi niż tradycyjne instrumenty finansowania, np. udziałami lub kredytami bankowymi, mówi się o nowoczesnym lub nowatorskim finansowaniu, które – z założenia – powinno być korzystne kosztowo, nie biurokratyczne i łatwo dostępne. Faktycznie zaś klasyczne instrumenty pozyskiwania kapitału, w zależności od związanego z nimi ryzyka, są coraz droższe; pozyskiwanie niezbędnych informacji jest coraz bardziej pracochłonne, a dostęp do tych instrumentów staje się coraz trudniejszy. Jedną z głównych przyczyn tych trudności jest Nowa Umowa Kapitałowa, zwana w skrócie Bazyleą II. Wprowadzone przez nią nowe uregulowania dotyczące zarządzania ryzykiem w instytucjach finansowych spowodowały zmianę sposobu działania rynków finansowych. Klasyczne wymagania dotyczące kredytów, mianowicie zabezpieczenie spłaty, odgrywają coraz mniejszą rolę. Bez ratingu – to znaczy bez oceny wydanej przez bank lub zewnętrzną agencję ratingową odnośnie do zdolności płatniczej przedsiębiorstwa lub innego obiektu ratingu – uzyskanie finansowania jest prawie niemożliwe. Dotyczy to zarówno finansowania kapitałem obcym, jak i pozyskiwania kapitału własnego ze źródeł zewnętrznych. O nowoczesnych formach finansowania umożliwiających obejście ratingu lub Bazylei II nie może być mowy. Podmiot, który jako alternatywę do kredytu chce wykorzystać sekurytyzację, faktoring, *private equity* lub inne podobne instrumenty musi również przedstawić potencjalnemu wierzycielowi notę ratingową lub inną ocenę swojej wiarygodności.

W książce omawiane są nowoczesne formy finansowania działalności przedsiębiorstw. Są one wprowadzicie alternatywą do klasycznego kredytu lub

typowych udziałów, nie są jednakże korzystniejsze kosztowo, nie są wolne od biurokracji i nieskomplikowane, nie umożliwiają również obejścia nowych reguł kredytowania wynikających z wdrożenia Bazylei II. Implementacja Nowej Umowy Kapitałowej w systemie finansowym wymusiła pośrednio zmianę sposobu zarządzania finansami w podmiotach gospodarczych, przede wszystkim większe znaczenie ma tu zarządzanie ryzykiem.

W tytule książki występuje słowo *zarządzanie finansami*, a to oznacza, że przedmiotem rozważań jest nie tylko ewolucja w zakresie pozyskiwania kapitału, ale również w sposobie dysponowania i zarządzania środkami finansowymi, kształtowania struktury kapitału, płynności i elastyczności finansowej, możliwości i sposobów ograniczania ryzyka finansowego w przedsiębiorstwie.

Treść książki przygotowana została przez 12 autorów: pracowników Uniwersytetu Szczecińskiego, Politechniki Koszalińskiej, Akademii Ekonomicznej im. Karola Adamieckiego w Katowicach oraz doktorantów, absolwentów Uniwersytetu Szczecińskiego, i przedstawiona w 12 rozdziałach.

Książka została pomyślana jako podręcznik dla studiujących nauki ekonomiczne, w szczególności finanse, finanse przedsiębiorstwa, finanse publiczne, finanse międzynarodowe, ekonomikę przedsiębiorstwa, ale i dla poznających inne kierunki nauczania oraz dla doradców przedsiębiorstw koncentrujących się na pośrednictwie finansowym i dla osób zamierzających rozpocząć działalność gospodarczą lub już prowadzących taką działalność. W sposób szczególny książka ta może być przydatna dla osób zarządzających najmniejszymi podmiotami gospodarczymi.

Treść podręcznika i sposób przekazywania wiedzy przez autorów dostosowane zostały do potrzeb i możliwości właściciela samodzielnie zarządzającego przedsiębiorstwem. Wyniki badań różnych autorów prezentowane w literaturze wskazują, że najczęściej właściciel przedsiębiorstwa ma wykształcenie techniczne, a wielorakość zadań, które musi wykonywać, zarządzając przedsiębiorstwem, utrudnia mu studiowanie obszernych prac z zakresu finansów przedsiębiorstw, a to powoduje, że zrozumienie nowych tendencji w zarządzaniu finansami przedsiębiorstwa oraz przyczyn tych zmian, wynikających szans i zagrożeń sprawia mu czasami spore trudności. Opracowanie niniejsze ma na celu zmniejszenie deficytu tej wiedzy, jaką odczuwa przedsiębiorca.

Układ książki został tak pomyślany, że ktoś kto potrzebuje szybkiej informacji odnośnie do określonego zagadnienia, np. sekurytyzacji, może bezpośrednio do niej sięgnąć bez konieczności studiowania pozostałych rozdziałów książki. Jednakże, kto chciałby zapoznać się z genezą zachodzących zmian,

poznać cele tych zmian, a także klasyczne instrumenty finansowania przedsiębiorstw, powinien sukcesywnie studiować całą książkę. Liczne przykłady zawarte w tym opracowaniu powinny ułatwić zrealizowanie tego zamierzenia. Nowe tendencje w zarządzaniu finansami łatwiej jest bowiem ocenić i zastosować, jeżeli zna się klasyczne zasady zarządzania.

Za wszelkie sugestie i uwagi krytyczne będę wdzięczna.

Mój E-mail: aurelia.bielawska@wzieu.pl

Aurelia Bielawska

1 Podstawy nowoczesnego zarządzania finansami przedsiębiorstwa

Gabriela Łukasik

1.1. Wprowadzenie

Współczesne przedsiębiorstwa działające w warunkach rozwoju rynków finansowych, zwiększonego ryzyka i niepewności muszą uwzględniać dokonujące się zmiany w nowym podejściu do zarządzania finansami. Stawia to przedsiębiorstwa przed nowymi problemami decyzyjnymi. Dotyczy to nie tylko możliwości wyboru konkurencyjnych źródeł, form i instrumentów pozyskiwania kapitału oraz jego alokacji, ale i zmian koncepcji działania w ramach realizowanych strategii finansowych. Przez strategię rozumie się wzorzec funkcjonowania i rozwoju przedsiębiorstwa wraz ze zbiorem kryteriów i reguł decyzyjnych umożliwiających realizację jego podstawowych celów.

W rozdziale zwrócono uwagę na podstawowe cele i obszary decyzyjne przedsiębiorstwa oraz możliwości wykorzystania instrumentów rynku finansowego w zarządzaniu finansami. Przedstawiono również główne problemy związane z zarządzaniem ryzykiem w przedsiębiorstwie.

1.2. Decyzje kapitałowe współczesnych przedsiębiorstw

W procesie decyzyjnym współczesnego przedsiębiorstwa można wyróżnić trzy główne obszary wyboru związane z [Łukasik, 2007, s. 18–20]:

- ▶ pozyskiwaniem kapitału i kształtowaniem jego struktury,
- ▶ alokacją kapitału, efektywnym jego wykorzystaniem wpływającym m.in. na zakres i sposób powiązania z innymi podmiotami rynku oraz strukturę aktywów,

► zarządzaniem ryzykiem, tj. zakresem ryzyka, oceną negatywnych jego konsekwencji, możliwością i stopniem ochrony przed zmiennością podstawowych parametrów rynku, z uwzględnieniem konsekwencji szerszej ekspozycji przedsiębiorstwa na ryzyko.

Każdy z tych obszarów można rozpatrywać również w zależności od rodzaju prowadzonej działalności, z wyróżnieniem działalności operacyjnej, inwestycyjnej i finansowej.

Decyzje operacyjne związane są ze specyfiką działalności przedsiębiorstwa i jego przynależnością do konkretnej branży. W tej grupie decyzji można wyróżnić obszary wyboru niezależne od przedsiębiorstwa, wynikające z cech jego sfery realnej, wyznaczające indywidualny profil ryzyka, oraz decyzje podlegające swobodnemu kształtowaniu (np. związane z pozycją rynkową przedsiębiorstw). Decyzje operacyjne związane są głównie ze zmianą i poziomem:

- zysku operacyjnego,
- przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej,
- stanu aktywów obrotowych i źródeł ich finansowania.

Wymaga to szerszych ocen w powiązaniu z: pozycją konkurencyjną przedsiębiorstwa na rynku, polityką cen, zakresem międzynarodowej aktywności, swobody wyboru struktury produktów, z uwzględnieniem posiadanych zdolności produkcyjnych i potrzeb rynku. Nie bez znaczenia pozostaje również ekonomiczny cykl życia produktów oraz stopień uzależnienia działalności od fazy cyklu gospodarczego.

Decyzje dotyczące struktury kapitału wpływające na poziom ryzyka finansowego związane są z wyborem relacji: kapitał własny–kapitał pożyczkowy jako konsekwencji optymalizacji struktury kapitału. W tym obszarze problemem decyzyjnym jest:

- ocena granicy opłacalności korzystania z zadłużenia, wynikającej z powiązania rentowności aktywów z kosztem kapitału obcego,
- wybór poziomu dźwigni finansowej,
- wybór instrumentów pozyskania kapitału i ich konsekwencji finansowych (w stanie zasobów, przychodów, kosztów, wpływów i wydatków pieniężnych),
- wyznaczenie kosztu kapitału; jest to ten parametr decyzyjny, który reaguje na poziom ryzyka finansowego, stanowiąc równocześnie łącznik między decyzjami długoterminowymi a dochodami właścicieli.

Kolejna grupa decyzji związana jest z wyborem kierunku alokacji kapitału, z uwzględnieniem oczekiwanej stopy zwrotu i akceptowanego poziomu ryzyka.

Decyzje inwestycyjne odnoszą się głównie do kierunku rozwoju i służą realizacji przyjętych strategii rynkowych. Dotyczy to w szczególności następujących sytuacji związanych z różnym wykorzystaniem kapitału:

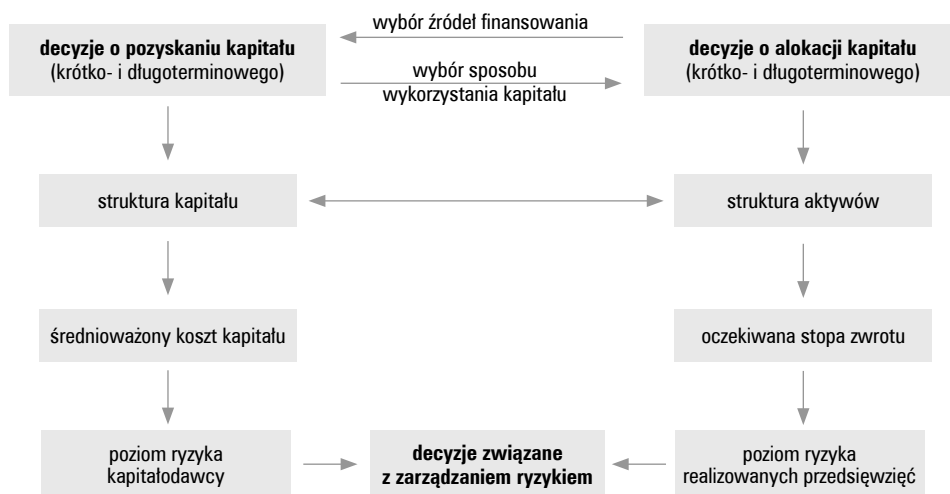
► przeznaczenia kapitału na finansowanie procesów rozwojowych związanych z przyjętą strategią rozwoju przedsiębiorstwa, zwiększeniem jego konkurencyjności i utrzymaniem pozycji rynkowej;

► przeznaczenia kapitału na realizację inwestycji finansowych, w tym powiązanie z innymi podmiotami gospodarczymi; głównym narzędziem takich decyzji może być celowa koncentracja kapitału, wyeliminowanie konkurencji, osiągnięcie efektu synergii, w tym wzrost wartości w wyniku lepszego wykorzystania zasobów łączonych firm;

► przeznaczenia kapitału na finansowanie aktywów bieżących, poprawę płynności finansowej, zmianę strategii finansowania bieżących potrzeb przedsiębiorstwa;

► przeznaczenia kapitału na restrukturyzację przedsiębiorstwa, w tym sanacyjne finansowanie, ograniczające skutki kryzysu finansowego.

Wzajemne powiązania obszarów decyzyjnych uwzględnia rysunek 1.1.

Rysunek 1.1. Powiązania głównych obszarów decyzji kapitałowych przedsiębiorstw

Źródło: opracowanie własne.

Odrębnym kryterium podziału decyzji przedsiębiorstwa jest czynnik czasu pozwalający wyróżnić:

► decyzje krótkoterminowe związane z bieżącą działalnością przedsiębiorstwa i zapewniające jego przetrwanie; szczególną rolę odgrywają tu decyzje związane z kształtowaniem płynności finansowej,

► decyzje długoterminowe (decyzje rozwojowe) dotyczące wyborów umożliwiających efektywne funkcjonowanie przedsiębiorstwa w dłuższej perspektywie.

Drugi obszar decyzji wymaga uwzględnienia kategorii czasu i związanej z tym zmiennej wartości pieniądza w czasie w rachunku ekonomicznym (zarówno kapitałodawcy, jak i kapitałobiorcy). Związane jest to z koniecznością wyróżnienia stopy dyskontującej przyszłe wpływy i wydatki przedsiębiorstwa, pozwalającej na uwzględnienie w wyborach:

- oczekiwanej stopy zwrotu,
- kosztów utraconych korzyści alternatywnych wyborów,
- ryzyka transakcji,
- oczekiwań inflacyjnych,
- niejednoznaczności uzyskiwanych efektów i ponoszonych nakładów w różnych okresach.

1.3. Kategoria wartości w strukturze celów przedsiębiorstwa

W teorii finansów przedsiębiorstwa wiele miejsca poświęca się próbie zdefiniowania głównego celu jego działalności. Koncepcje teoretyczne zwracają uwagę na różne aspekty działalności przedsiębiorstwa, poszukując najlepszego kryterium decyzyjnego. Dyskusyjny jest wybór kategorii stwarzającej możliwości zobiektywizowanego kryterium wyboru i oceny przedsiębiorstwa pozwalającego równocześnie na syntetyczną ocenę różnych wariantów działania o różnym poziomie ryzyka i różnym zakresie czasowym, z równoczesną rynkową wyceną aktywów i ich zdolnością do przynoszenia korzyści ekonomicznych.

Neoklasyczna teoria przedsiębiorstwa przyjmuje maksymalizację zysku za główny cel działania (utożsamianego z zyskiem księgowym), ustalaną zgodnie z zasadami rachunkowości. W literaturze zwraca się uwagę, że kryterium maksymalizacji zysku jest jednoznacznie definiowane jedynie w warunkach pewności oraz w krótkich okresach. Odróżnić należy również pojęcie zysku rachunkowego od zysku ekonomicznego, związanego z różnym zastosowaniem czynników produkcji oraz zmienną wartością pieniądza w czasie.

Teorie menedżerskie wyróżniają maksymalizację bogactwa właścicieli (interesów właścicieli), którzy, inwestując środki w działalność przedsiębiorstwa, rezygnują z bieżącej konsumpcji. W tym rozumieniu maksymalizacja wartości przedsiębiorstwa stanowi podstawowy cel jego działalności.

Teorie finansów behawioralnych, oparte na społecznym modelu przedsiębiorstwa (społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstwa), zwracają uwagę na realizację celów różnych grup interesów (interesariuszy) korzystających z niezakłóconego funkcjonowania przedsiębiorstwa w zmieniającym się otoczeniu.

Nie rozwijając szerzej zagadnienia, można uznać, że koncepcja kreowania wartości dla właścicieli i tworzenia wartości dla interesariuszy nie są teoriami konkurencyjnymi ale komplementarnymi. Cele przedsiębiorstwa powinny więc uwzględniać jego zdolność do:

- ▶ spełnienia oczekiwań finansowych aktualnych kapitałodawców (zabezpieczenia oczekiwanej stopy zwrotu) w dłuższym okresie,
- ▶ zabezpieczenia rozwoju i wymaganego poziomu samofinansowania,
- ▶ utrzymania zdolności do pozyskiwania dodatkowych funduszy zewnętrznych, tj. wiarygodności wobec potencjalnych inwestorów.

Należy również zaznaczyć, że zarządzanie wartością (*value based management*) powstało w odpowiedzi na problemy oddzielenia własności od zarządu i związane z tym konflikty interesów.

Pojęcie wartości przedsiębiorstwa nie jest w literaturze definiowane w sposób jednoznaczny. Tradycyjne podejście majątkowe uwzględniające wartość księgową przedsiębiorstwa oraz ocenę retrospektywną nie jest wystarczające. W szczególności należy uwzględnić:

- ▶ rozróżnienie wartości ekonomicznej i rynkowej,
- ▶ sposób powiązania efektów podejmowanych decyzji z wartością przedsiębiorstwa,
- ▶ czynniki decydujące o wzroście wartości przedsiębiorstwa i ocenę w jakim stopniu mają one charakter zależny a w jakim niezależny,
- ▶ rolę czynników fundamentalnych (retro- i prospektywnych) i rynkowych w kształtowaniu wartości przedsiębiorstwa.

W ocenach uwzględniać należy również kierunki rozwoju przedsiębiorstwa, sposoby alokacji kapitału i ich rezultaty, a także źródła finansowania przedsięwzięć rozwojowych. Wiąże się to z wyceną wartości ekonomicznej przedsiębiorstwa i ekonomicznej wartości dodanej (EVA). Przedsiębiorstwo, działając w różnych obszarach decyzyjnych związanych z rynkiem kapitałowym, w różny sposób może oddziaływać na wartość ekonomiczną.

Wartość ekonomiczna przedsiębiorstwa jest w różny sposób uwzględniana w literaturze tematu [Brigham, Gapenski, 2000, s. 50–53]. Najczęściej **wartość ekonomiczną** (PV) określa się jako bieżącą wartość przepływów pieniężnych netto generowanych przez aktywa wykorzystywane w działalności operacyjnej (CF_t), gdzie stopą dyskontową jest średni ważony koszt kapitału, wyznaczający

oczekiwaną stopę zwrotu przez kapitałodawcę przy danym poziomie ryzyka (WACC), zgodnie z formułą:

$$PV = \sum_{t=1}^n \frac{CF_t}{(1 + WACC)^t}.$$

Przepływy pieniężne generowane przez przedsiębiorstwo stały się podstawą wyróżnienia ekonomicznej wartości dodanej (EVA). **Ekonomiczna wartość dodana** (określana również jako tzw. zysk ekonomiczny) jest kategorią finansową pozwalającą ocenić wyniki działania przedsiębiorstwa w okresie t . Występuje w formie:

$$EVA = (ROI - WACC) K,$$

gdzie: ROI – stopa zwrotu z zaangażowanego kapitału mierzona zyskiem operacyjnym, K – zaangażowany kapitał.

Ta kategoria syntetyzuje główne obszary decyzyjne przedsiębiorstwa, wskazując na rolę:

- ▶ prawidłowych (efektywnych) decyzji alokacyjnych,
- ▶ optymalnej struktury kapitału,
- ▶ prawidłowego wyznaczenia potrzeb kapitałowych i wycofania kapitału z przedsięwzięć nieefektywnych (*asset management*) w wyznaczeniu rzeczywistej jego siły ekonomicznej i zdolności do generowania dochodu dla właścicieli; tworzenie wartości jest zawsze efektem inwestowania w przedsięwzięcia przynoszące stopę zwrotu wyższą od kosztu finansującego ich kapitałów.

1.4. Klasyfikacja metod i źródeł finansowania przedsiębiorstwa

Metody i źródła finansowania przedsiębiorstw można klasyfikować według kilku kryteriów, z uwzględnieniem:

- ▶ pochodzenia środków,
- ▶ podmiotu do którego należą środki,
- ▶ kierunku wykorzystania środków.

Z punktu widzenia pochodzenia środków można wyróżnić wewnętrzne i zewnętrzne źródła finansowania i odpowiadające im metody samofinansowania potrzeb przedsiębiorstw i metody pozyskiwania środków z rynku finansowego.

Finansowanie wewnętrzne polega na uzyskiwaniu środków finansowych w trakcie działalności przedsiębiorstwa, dokonywania przekształceń w strukturze aktywów oraz wykorzystania wewnętrznych rezerw. Podstawową kategorią samofinansowania (głównie rozwoju przedsiębiorstwa) jest nadwyżka finansowa uwzględniająca wysokość zysku netto i amortyzacji. Takie rozumienie kategorii nadwyżki finansowej wskazuje jednak na potencjalne możliwości samofinansowania, które różnią się od realnych szans o poziom wypłacanego zysku dla właścicieli (zysk zatrzymany). W ramach wewnętrznych źródeł finansowania wyróżnić należy amortyzację, oznaczającą zmianę nośnika wartości zaangażowanych w przedsiębiorstwie kapitałów. Amortyzacja umożliwia sukcesywne rozłożenie w czasie przenoszenia wartości zużywających się składników majątku na realizowane w przedsiębiorstwie (szeroko rozumiane) produkty. Wynika to zarówno z finansowej funkcji amortyzacji, pozwalającej na odtworzenie zużytego majątku (głównie środków trwałych), jak i faktu, że amortyzacja, będąc kosztem, nie stanowi równocześnie wydatku. Problem ten można szerzej rozpatrywać między innymi w powiązaniu z metodami amortyzacji (w tym metodą przyspieszoną), skutkami podatkowymi (rozdzielenie amortyzacji bilansowej i podatkowej) decydującymi w konsekwencji o poziomie realnej nadwyżki finansowej. Zdolność do samofinansowania przedsiębiorstwa można rozpatrywać również w aspekcie retrospektywnym i prospektywnym. Ujęcie retrospektywne pozwala na ocenę wysokości dysponowanej nadwyżki finansowej stanowiącej potencjalne źródło finansowania działalności przedsiębiorstw a określającej jego zdolność do akumulowania wolnych środków kapitałowych. Ujęcie prospektywne uwzględnia możliwości osiągnięcia wzrostu nadwyżki finansowej w przyszłości, stanowiącej potencjalne źródło samospłaty pozyskiwanego kapitału, z uwzględnieniem czynnika czasu i dyskontowania przewidywanych wpływów pieniężnych. Z jednej strony, możliwości samofinansowania determinują skalę przedsięwzięć inwestycyjnych, z drugiej natomiast, konfrontacja zamierzeń rozwojowych z możliwościami finansowymi wyznacza potrzeby kapitałowe pokrywane zasilaniem zewnętrznym [Łukasik, 1998, s. 35–36].

Zewnętrzne źródła finansowania są pozyskiwane przez przedsiębiorstwo na rynku finansowym z uwzględnieniem sektora bankowego i rynku papierów wartościowych lub bezpośrednich relacji między podmiotami gospodarczymi.